Resolucija naj kaže stvarno pot

V teh dneh so v občini stekle prve razprave o razvojni resoluciji za prihodnje leto. Časa do konca decembra je dovolj in upravičeno je pričakovati, da bomo v tem letu oblikovali realen in uporaben napotek za ravnanja vseh družbenih dejavnikov v prihodnjem letu. V razpravah, ki so pred nami, moramo animirati kar največ delovnih ljudi in občanov, v vseh OZD in na občinski ravni pa narediti realne bilance ter odgovoriti na vprašanje: do kod smo prišli in kako naprej na področju stabilizacije! S spoštovanjem, strokovnostjo in skrbnostjo pa je treba seveda beležiti in pretehtati vsebino vseh pripomb in predlogov...

Vprašanje se glasi: kakšna naj bo politika družbenega razvoja v prihodnjem letu?

Odgovor mora biti kratek, realen, dobro pretehtan, brez fraz in pretiranega optimizma, razumljiv vsem delovnim ljudem in občanom. Odgovor naj upošteva problematiko gospodarjenja v današnjih razmerah, opredeli posamične in skupne obveznosti, da v naslednjih letih kot družba prebrodimo težko krizo in uresničimo glavnino stabilizacijskih nalog. Vsakršen drugačen odgovor je lahko usoden za naš nadaljnji razvoj; potrebujemo uporaben, mobilizacijski dokument, ki nas bo zbližal in približal želenim ciljem.

Odgovor je torej močno odvisen od časa, ki ga živimo. Brez sprenevedanja in leporečja moramo priznati, da je ta čas poln neznank, čas zapletenih in nestabilnih gospodarskih razmer, čas težavnega (ne)uresničevanja stabilizacijskih in planskih nalog, čas težavnih napovedi. Ukvarjanje s problemi ni sejanje optimizma; kritika problemov je nujna, vse manj je splošna, vse bolj poštena je – oprta na iskanje perspektiv.

Soočeni smo s težkimi problemi: neizpolnjenih je ostalo veliko planskih obveznosti, govorimo o neskladjih v tokovih družbene reprodukcije, o pretrganih reprodukcijskih verigah, tudi o devalviranih ekonomskih kriterijih gospodarjenja, o problemih potrošnje, padanju življenjskega in družbenega standarda, socialni in ekonomski diferenciaciji, inflaciji...

Jezimo se nad vsemi temi problemi, marsikaterega med njimi ne razumemo, sprašujemo: kako zaustaviti padanje standarda, kako razbremeniti gospodarstvo, kakšni bodo pogoji gospodarjenja v prihodnjem letu, kakšna je cena našega izvoza, kako bo z inflacijo itd. Če k temu dodamo ugotovitev, da čaka državo v prihodnjem letu dolg tujini v višini 6,1 milijarde dolarjev, se vprašamo: bomo zmogli premagati vse te probleme in ovire?

V razvojni politiki so se začele kazati kvalitetne spremembe, več je pripravljenosti sodelujočih v procesu načrtovanja, da uresničijo planske naloge, dolgoročni program ekonomske stabilizacije! V tem je vzrok zakaj so cilji in materialni razvojni okviri za prihodnje leto enaki kot doslej. Gre za odločnejši prodor spoznanja, da marsičesa doslej nismo naredili tako, kot bi zmogli, da so na številnih področjih še velike rezerve v našem delu, da je napočil čas za afirmiranje ustvarjalnega dela in znanja posameznikov, čas resničnega zaupanja v lastne moči in sposobnosti.

Pri doseganju ciljev moramo računati na zavestno aktivnost množic; veliko dejanj posameznikov nas že spominja na pripravljenost ljudi iz časov uresničevanja prvega povojnega plana, ko je bilo izvrševanje planskih nalog dolžnost in čast vsakega občana, delovnega kolektiva... V praksi se uveljavlja zahteva, da mora biti vsak posameznik in kolektiv odgovoren za posledice gospodarjenja v svojem okolju, v sedanjih aktivnostih pri uresničevanju programa uveljavljanja delegatskega sistema v naši občini smo spoznavali številne možnosti našega samoupravljanja, veliko rezerv je tudi v doslednosti družbenopolitičnih organizacij, ki morajo vztrajati na uveljavitvi odgovornosti za neizvrševanje dogovorjene politike in dolgoročnega programa ekonomske stabilizacije.

Cilje za leto 1985 pa je treba operacionalizirati, brez tega bi bili skupaj z materialnimi okviri le nekoristne fraze in mrtve številke...

SREČKO ĆOŽ

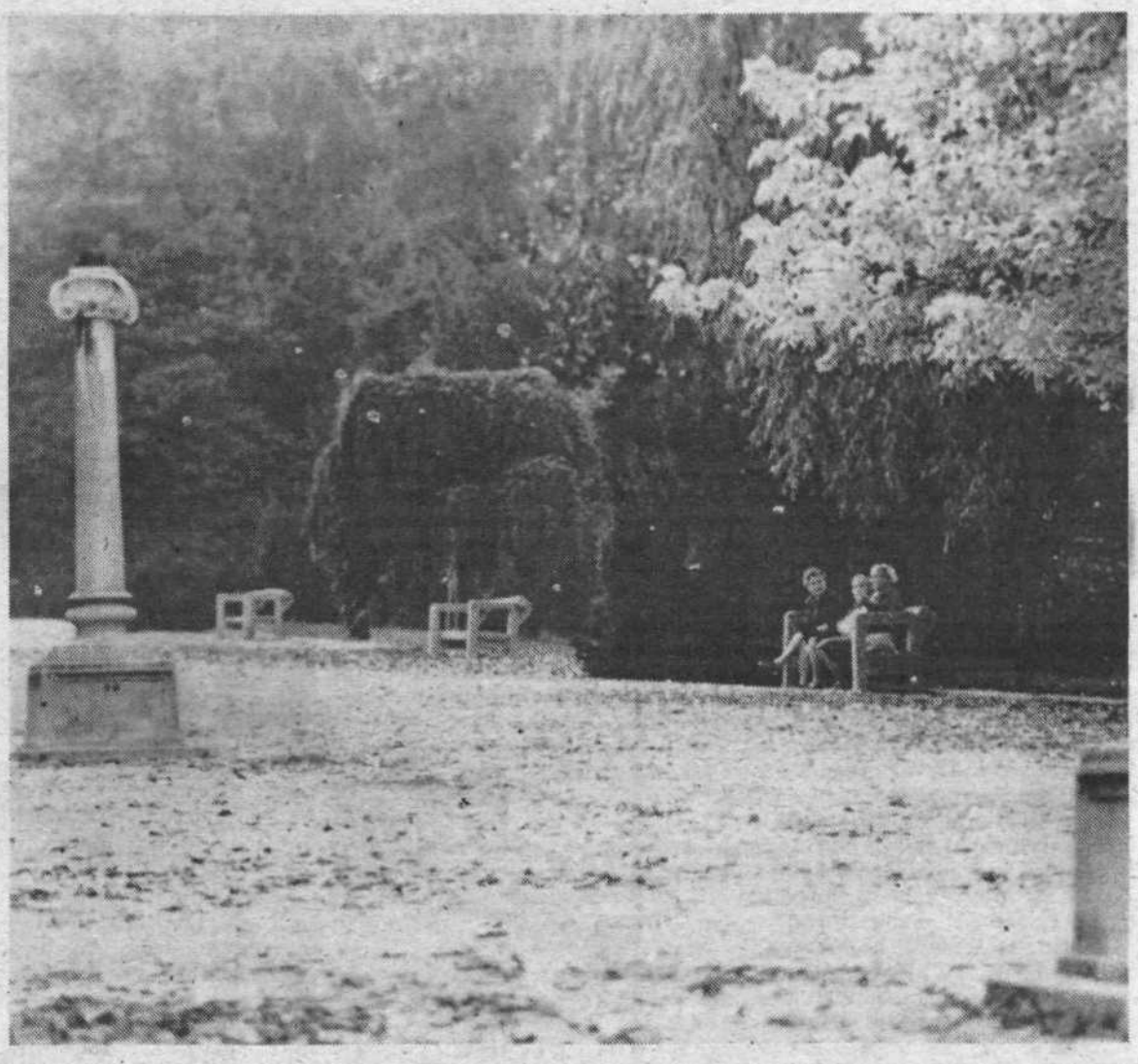

DOGOVORI

GLASILO SZDL LJUBLJANA CENTER | Leto XI – 9. oktobra 1984 | Štev.: 14 BREZPLAČNO

GOSPODARJENJE V PRVEM POLLETJU

Večji prihodek in večji izvoz

Iz poročila o poslovanju gospodarstva naše občine v prvih šestih mesecih letošnjega leta, ki sta ga na zasedanju 27. septembra obravnavala družbenopolitični zbor in zbor krajevnih skupnosti občinske skupščine, je razvidno, da so OZD s sedežem v občini Center zabeležile razmeroma ugodne finančne rezultate.

Dohodek je porasel za približno 6 odstotkov in presega tudi z resolucijo za letošnje leto predvideno rast v višini 1,5 odstotka. Povečal se je tudi izvoz blaga in to kar za 35,4 odstotka v primerjavi z lanskim. Celotni prihodek gospodarstva se je v primerjavi z lanskim obdobjem povečal za 70 odstotkov.

Na področju družbenih dejavnosti pa so rezultati nekoliko slabši, saj se nadaljuje težnja zaostrovanja pogojev gospodarjenja. Sredstva za družbene dejavnosti še nadalje realno upadajo in zato je opaziti težave pri poslovanju.

Vendar pa je treba opozoriti, da razvojne perspektive gospodarstva v naši občini niso tako ugodne. Reprodukcijskega denarja, ki sestavlja akumulacijo in ustrezno amortizacijo, je relativno manj, ker zaostaja za rastjo dohodka. Prihaja do prelivanja substance v dohodek in porabo.

Razen tega je treba ugotoviti, da so prve uspehe razbremenitve gospodarstva razvrednotile naraščajoče obresti, ki so se že povzpele v primerjavi z enakim obdobjem lani za 133 odstotkov. Obresti od kreditov pa ne naraščajo le zaradi visokih obrestnih mer, ampak tudi zaradi večjega obsega kreditiranja. Gospodarstvu vedno bolj primanjkuje likvidnih obratnih sredstev.

O poročilu o gospodarjenju so med drugim razpravljali tudi na predsedstvu občinske konference SZDL. Razpravljalci so na predsedstvu ocenili, da je poročilo dovolj izčrpno in vsebinsko bogatejše v primerjavi s podobnimi poročili iz preteklosti, da pa bi morali pred dokončnim oblikovanjem resolucije za leto 1985 in srednjeročnih planskih dokumentov obravnavati problematiko razvoja gospodarstva v občini bolj celostno. Največ pripomb je imelo predsedstvo na račun še vedno prisotnih temeljnih problemov gospodarstva v občini, kot je nadaljnji razvoj trgovine, problematika obrestnih mer, obratnih sredstev in akumulacije, fizičnega obsega proizvodnje, neurejenega jugoslovanskega trga, oblikovanja cen in kljub ugodnim letošnjim kazalcem še vedno ne zadovoljivega izvoza.

Med pripombami na zasedanju zbora združenega dela občinske skupščine pa naj omenimo mnenje, da daje poročilo kljub svoji izčrpnosti še vedno nekoliko premalo možnosti, da bi delegati lahko iz njega ugotovili gibanje gospodarstva v prihodnosti in dali na podlagi tega tudi določene sugestije.

Na zasedanju občinske skupščine so poročilo s pripombami v celoti sprejeli.

N. I.

PREDSEDSTVA SZDL, ZSMS IN ZPM OB TEDNU OTROKA

Z otrokom stopamo v jutrišnji dan

Gospodarske stabilizacije ne smemo začeti pri vzgoji in izobraževanju otrok, zakaj gospodarski razvoj bosta pospešila samo večje znanje in večja ustvarjalnost. Tako so med drugim poudarili na skupni seji predsedstev občinske konference socialistične zveze, zveze socialistične mladine in zveze prijateljev mladine.

Vsa tri predsedstva so se sestala v četrtek, 4. oktobra – ob tednu otroka. Na dnevnem redu pa je bila ena sama točka – vprašanje mentorstva. To naj bi bila podlaga za razpravo, vendar so že prve razprave po uvodnih besedah Romane Savnik pokazale, da gre za zelo širok spekter problemov vseh vrst, ki so značilni še posebej za občino Center. »Ne v spomenike – vlagajmo v otroke!« je dejal Janko Rednak, ko je opozoril na nerazumljivo dejstvo, da je v Ljubljani vsako leto problem, kako zbrati denar za kvalitetne prireditve ob dedku Mrazu, ni pa težav, kadar se moramo dogovoriti za prispevek za druge manj pomembne zadeve.

Dopolnil ga je Brane Žugelj s podatkom, da iz sredstev otroškega varstva namenimo vsako leto skromnih 150 starih milijonov za športne dejavnosti predšolskih otrok. Zadeve se najbrž ne bi mogle odvijati tako, kot se, če ne bi imeli požrtvovalnih vzgojiteljic, ki so se naučile športnih veščin in prenašajo zdaj svoje znanje na najmlajše. »Otroci v naši občini živijo v betonu, prometu in zadušljivem zraku,« je nadaljeval Žugelj. In ob vsem tem imamo na voljo 0,16 m^2 telovadne površine na prebivalca. Zadnji športni objekt, ki smo ga zgradili, je bila Ilirija, ki nam jo je postavil Stanko Bloudek. Od takrat naprej v Centru samo podiramo športne naprave, gradimo pa zdravstvene ustanove, ne zavedajoč se, da s preprečevanjem gibanja sami ustvarjamo paciente, ki polnijo zdravniške ambulante. Vzdržljivost naših otrok je pod kritiko, otroci so predebeli, saj preživljajo svojo mladost sede ali celo leže.«

Medtem ko je večina razpravljalcev poudarila po eni strani pomembno vlogo staršev (ki se je v marsikateri družini žal ne zavedajo dovolj) in vlogo ustrezno usposobljenih mentorjev, pa je Albin Vengust omenil primer planinske organizacije, kjer so mentorji v glavnem mladi ljudje in svojo vlogo uspešno opravljajo. Mladi so lahko dobri mentorji, vendar pa jim primanjkuje znanja in vzgojnih prijemov, so opozorili v razpravi in pri tem poudarili, da velja isto tudi za starejše občane, ki bi bili sicer pripravljeni ukvarjati se z mladimi. Zlasti izrazito je to na področju tehnike in računalništva, za katero ima današnja mladina največ zanimanja. Dogaja se celo, da ima šola računalnik, računalniškega krožka pa ne, ker nimajo strokovnjaka, ki bi ga vodil.

»Vse osnovne organizacije sindikata bomo naprosili, naj dajo v svojih OZD pobudo, da bi v neposrednem sodelovanju s šolami zagotovile tehnična sredstva in mentorje za zunajšolsko tehnično usposabljanje,« je dejal Vinko Eršte. »Skupaj z občinsko ZPM bomo ugotovili, katere so tiste OZD, ki bi lahko zagotovile pogoje za interesno delovanje mladih«.

Janez Učakar je ob tem dejal, da se interesni krožki premalo obračajo na zvezo borcev. »Med našimi člani imamo velik potencial znanja in ljudi, ki bi radi priskočili na pomoč mladim na vseh področjih. Imamo celo izvedence za računalništvo.«

Mladina je dovzetna za takšno vsebino delovanja, ki je v skladu s perspektivo. To je poudarilo več razpravljalcev. Večkrat pa so za to omejene možnosti in zato ni prav, če se krajevne skupnosti zapirajo vase. Goran Iskrič je predlagal, naj se v enem krožku določene interesne dejavnosti povežejo mladi iz več krajevnih skupnosti, pa čeprav je ustanoviteljica ena KS.

»Zadeve se moramo lotiti frontno,« je dejal Dušan Semolič. »Vsi smo dolžni odigrati svojo vlogo. Vsako zamudo pri vzgoji otrok težko nadomestimo. Mentorjem pa moramo dati ustrezno družbeno priznanje, kar smo doslej zanemarjali,« je dejal Semolič in dodal, da morajo ugotovitve iz vseh razprav najti ustrezno mesto v planskih dokumentih.

V razpravi na seji vseh treh predsedstev je sodelovalo 20 razpravljalcev.

NIKO ISAJEVIČ

Oktobrsko zasedanje občinske skupščine

Na zasedanju občinske skupščine, ki se bo sestala 25. oktobra, bodo delegati med drugim razpravljali o predlogu smernic za pripravo družbenega plana za srednjeročno obdobje 1986 do 1990. Na dnevnem redu bo tudi poročilo o uresničevanju resolucije za leto 1984 in osnutek resolucije za leto 1985.

Med pomembnimi točkami naj omenimo tudi osnutek odloka za zazidalni otok CO-1/17 na območju krajevne skupnosti Josip Prašnikar. Delegate vseh zborov občinske skupščine bodo informirali tudi o investicijski dejavnosti na območju občine Ljubljana Center.